5 BANI EXEMPLARUL.—ANUL XXXIV. — N-rul 313

Ediția de seară

VINERI 11 (24) NOEMBRIE 1916

ABONAMENTE
ROMÂNIA — STRĂINĂTATE
Lei 4.65 — 9.15 — 18.— | 3 luni — 6 luni — Un an | Lei 10.— — 20.— — 40.—

Fondator:
LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
Redacția și Administrația: București, str. Brezoianu, 11

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp. 7 Bani
Idem pag. IV
inserții și reclame 3,50 linia
anunțuri sau informațiuni mortuare după mărime dela 60—150 lei

Directori:
VIRGIL N. DĂRĂSCU și STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

OFENSIVA FRANCO-ENGLEZA

O NOUA MARE VICTORIE

anglo-franceză

— Aliații străpung frontul german în două părți, cucerind toată partea sudică a rîului Ancre și Bois de Hollande —

Londra, 8.—Corespondentul ziarului „Times" scrie dela Marele Cartier General britanic, că pe un front de două mile jumătate, noi am înaintat în dimineața de 3 pe o distanță cam de 500 yarzi la sud-est de Ancre. La nord de țărm am împins linia noastră înainte spre nord-est de Beaucourt, cu 560 de yarzi dincolo de pădurea Hollande, care acum e în mîinile noastre. Inamicul a fost alungat înainte de ivirea zorilor. Avansarea noastră ne-a dus în părțile mărginașe ale localității Grandcourt, unde se dau lupte cu bombe; noi progresăm. Chiar în fața cimpului Grandcourt pleacă linia principală germană, care, cu o altă linie paralelă de tranșee și cu mai multe lucrări de apărare mai mici, forma un punct întărit tot așa de puternic, ca și prima linie, de doi ani trecuți. Am străpuns linia la un punct, la 500 yarzi în spre nord de reduta Stuff, unde vine continuarea apusană a tranșeelor Regina. La 5 am mai străbătut această linie pe o lungime de peste alți 500 yarzi și am pătruns pe dreapta și stînga, în cît la marginea drumului spre Grandcourt, linia a căzut. Corespondentul continuă, arătînd că înaintarea de la 5 a fost executată de trupele britanice și canadiene. Această avansare a fost precedată de o scurtă, dar crîncenă bombardare. Prizonierii spun că s'au adăpostit prin ascunzători de trunchiuri de copaci. Dinspre tranșeele Stuff și Regina atacul a fost executat din partea nordică, contra unei formidabile linii de tranșee, care pleacă pe partea răsăriteană și apusană. Pe alocurea au fost sălbatice lupte piept la piept, în tranșee, unde curgeau ploae bombele. Pe extrema dreaptă am înfrînt orice rezistență în calea noastră, ocupînd prin avansarea noastră o altă serie de puncte întărite mai mici, cari merg spre Nord. Pe stînga am cucerit toată partea sudică a rîului Ancre, acum e a noastră periferia lui Grandcourt. Am cucerit le Bois de Hollande, fără o puternică rezistență a inamicului, dar această cucerire ne-a costat foarte puțin. Tot așa am înaintat ziulic în partea nordică a rîului.

Imediat în sus de rîu am intrat în capătul puternicei linii secundare, dincît tranșee mergeau pînă în capătul rîului. Dealungul drumurilor Serre și Fuiseau patrulele noastre au împins linia mai departe și la sud spre Grandcourt, rămînînd numai o linie de apărare formală, care pleacă la răsărit și apus, făcînd legătura acum între noi și Miraumont. (T. F. F).

Englezii progresează pe Ancre. — Zece aeroplane germane doborîte

Londra, 7. — Generalul Haig telegrafiază: Ultimele operațiuni ne-au permis să înaintăm frontul nostru la est de Beaucourt de-alungul țărmului drept al rîului Ancre. Am mai făcut două raiduri contra tranșeelor inamice la nord-est de Vulverghren făcînd prizonieri și cauzînd pierderi mari inamicului. In ultimele 24 de ore am făcut 203 prizonieri, dintre cari 6 ofițeri.

Aviatorii germani s'au arătat mai activi ca de obicei. Trei aparate de-ale lor au fost doborîte în liniile engleze, iar două în liniile germane; alte cinci au fost silite să se scoboare, deteriorate. Trei aeroplane engleze lipsesc. (Reuter).

Cum a fost sdrobită contra-ofensiva germanilor pe Somme

Paris, 7. — Contra-ofensiva germană pe Somme s'a sfîrșit cu o singeroasă înfrîngere pentru inamic. Se confirmă că au participat la luptă trei diviziuni și o a patra din regimente de elită, atacînd cu o înverșunare nemaipomenită. Numai după numeroase atacuri germanii au reușit să pătrundă în cîteva case din Pressoire. Un grup de infanteriști francezi, de o tenacitate neînfrîntă, a putut stăpîni pe asaltatori, cu toate că francezii aveau de suportat un bombardament infernal și atacuri disperate ale unităților inamice reînoite și împrospătate.

Contra-atacul francez, de o putere și de un elan irezistibil, goind pe inamic din primele poziții, bravii infanteriști au sfîrmat definitiv încercările germanilor de a stăpîni satul. Așa dar, fără să aibă cel mai mic profit, germanii au avut pierderi de 60 la sută din anumite unități. (Havas).

Forța superioară a Aliaților

Londra, 7. — Ziarul „Times" comentînd sforțările disperate ale Germaniei spre a-și spori armata și a-și reorganiza industria serie: Noi suntem prea bine pregătiți să înfrîngem aceste tentative disperate. Fabricile noastre produc mai multe muniții ca cele germane; avem și rezerve mari de oameni, neatinse încă.

Situația interioară a Germaniei devine primejdioasă, pe cînd a noastră și cea a Aliaților noștri nu lasă nimic de dorit. Răspundem sfidării inamicului cu o încredere liniștită. Dacă Germania vrea un război la cuțite, până la fine, să-l facă, Marea Britanie n'are obiceiul să încheie pace înainte de a fi avut victoria. (Reuter).

Rezumatul săptămânei pe fronturile engleze

Londra, 5. — Pe frontul de vest englezii au dat în dimineața zilei de 13 Noembrie st. n. la nord și la sud de rîul Ancre unul din cele mai strașnice atacuri văzute pînă în prezent în cursul ofensivei pe Somme. In ciuda celei foarte dese, a dificultăților terenului și cu toate că pozițiunile inamice erau cît se poate de bine întărite, ele au fost luate în asalt pe un front de aproape 5 mile.

La sud de Ancre satele fortificate Pierre-Divion au fost cucerite în primul asalt. Înaintarea aceasta a avut ca rezultat ocuparea unui triunghi important între reduta Schwaben și rîul Ancre. La nord de Ancre frontul britanic a fost înaintat în unele părți cu o milă. Localitățile Beaumont-Hamel pe care germanii le credeau imposibil de luat au fost ocupate după o luptă înverșunată, după ce a mai fost capturat și satul fortificat Beaucourt pe malul de nord al rîului.

Mai înspre nord atacul a avut deasemenea un bun succes în sectorul Serre, unde apărarea germanilor era cît se poate de energică. Se poate constata importanța acestei lovituri din faptul că au fost capturați aproape 6000 prizonieri. Pierderile germanilor au fost foarte însemnate, ale noastre n'au fost mari, considerînd importanța cîștigurilor noastre. Pozițiunile cucerite de noi erau o parte a frontului vechi german, care a fost întărit timp de 2 ani de zile și mai ales de la începutul ofensivei aliaților pe Somme. Am progresat deasemenea la est de Butte de Warlencourt. Atît la nord cît și la sud de Somme francezii au rezistat în mod strălucit contra atacurilor germanilor, cari au fost date cu mare înversunare și cu forțe însemnate. Nunai în pădurea St. Pierre Vaat și la Pressoire germanii au obținut un succes, capturînd tranșeele pe cari francezii le cucereră de cîtva timp. In urmă germanii au fost iarăși scoși din aceste tranșee. Pe tot frontul atacurile inamicului s'au prăbușit unul după altul sub focul nostru de artilerie și de mitraliere. Pierderile inamicului au fost foarte mari. (A. T. E.)

Steamerul „Rappahannoc" a fost torpilat

Londra, 8. — Orișice speranță a fost părăsită pentru scăparea steamerului Rappahannoc care făcea călătoria din Canada la Londra. Se presupune că a fost torpilat de un submarin german, dar a fi fost avizat, și că echipagiul compus din 37 oameni s'ar fi scufundat.

Știrea din Berlin din 26 Oct. spune că un steamer ar fi fost torpilat. Aceasta este un alt caz al atacurilor tîlhărești asupra vaselor comerciale, împotriva căruia președintele Wilson a protestat. (T. P. P.)

MARELE CARTIER GENERAL

Comunicat Oficial N-rul 88

Din 10 Noembrie 1916, ora 7 dim.

FRONTUL DE NORD ȘI NORD-VEST

Pe frontiera de Vest a Moldovei și pînă în Valea Buzăului, nici o schimbare.
La Bratocea și Predeluș, mici acțiuni fără importanță.
In Valea Prahovei, bombardament de artilerie și mici acțiuni de infanterie.
In regiunea Dragoslavele, ne întărim pe pozițiunile cucerite.
In valea Oltului, acțiuni de infanterie la centru și bombardament de artilerie la aripa noastră stîngă.
Trupele noastre își mențin pozițiunile.
In Oltenia, trupele noastre retrase din valea Jiului, ocupă pozițiunile din ajun.
La Cerna, inamicul atacă puternic.

FRONTUL DE SUD

Pe Dunăre schimb de focuri de infanterie și bombardament de artilerie, mai ales în sectorul dintre Zimnicea și Oltenița.
In Dobrogea, slab bombardament de artilerie. La aripa stîngă, au fost ocupate satele Tasăul și Tatar-Palas.

SCENE DIN RAZBOI

Scrisoarea unui general...

Un brav general ne adresează o scrisoare de pe frontul de luptă, în care ne expune acte de bravură cari se cuvine să fie știute, fiind de un patriotism cald și de o exemplară virtute ostășească.

Iată cum își începe scrisoarea acest ostaș înalt în grad și tot pe atît înalt în porniri sufletești nobile.

„Am citit în Universul cîteva din articolele în cari povestiți momente înălțătoare de avînt și curaj ostășesc. Am să vă povestesc și eu un caz absolut adevărat, fără floricele și cu intențiunea ca el să slujească de pildă armatei noastre".

Și bravul general mă roagă stăruitor să păstrez absoluta discrețiune asupra numelui său, dorință ce i-o îndeplinim cu tot regretul ce-l am că trebue să tac numele celuia ce a devenit părtaș la nobilul act ce-l voi povesti mai jos.

Generalul — să-i zicem X — luase de 15 zile comanda

a divizie de pe frontul de sud, cînd se pomeni cu un raport al căpitanului I... din administrație, însărcinat cu conducerea unei coloane de subsistență, care-i cerea o audiență.

Acordîndu-i-se audiența de către generalul X, căpitanul I... ți prezintă două rapoarte făcute cu vreo 15 zile înainte de a lua generalul comanda acestei divizii, prin care ceruse titularilor permisiunea de a lupta pe front, alături de camarazii săi din armata activă, pentru că i-se părea că nu-și face în destul datoria către patrie comandînd o coloană de subsistență.

Generalii, predecesorii generalului X, i-au răspuns:

„Nu putem admite cererea d-tră; aveți prilejul să faceți servicii țării și la coloana de subsistență".

Atunci urmă dialogul următor între general și căpitanul I... după cum ni-l povestește însuși generalul X.

— Domnule general, am avut favoarea să cer de două ori de la d-nii generali predecesorii d-stră să pot lupta pe front, fiindcă numai astfel cred că pot contribui și eu la înfăptuirea dorinței mele de a învinge pe dușman și la crearea României mari.

Dar generalul i-a răspuns:

— Apreciez mult sentimentele d-tale dar văd că d-nii generali N. și N. au pus pe petiția d-tale rezoluții foarte înțelepte.

— Așa e d-le general, dar aș voi să vă rog, dacă nu se poate altfel, să mă admiteți la un regiment de infanterie ca simplu soldat, pentru care scop renunț la rangul meu de căpitan. Doresc d-le general să lupt alături de camarazii mei în tranșee și pe cîmpul de luptă.

— Nu am căderea de a vă admite cererea, d-le căpitan, a răspuns generalul, pentru că gradul ce-l aveți este proprietatea d-stră, și nu vi-l poate lua nimeni fără o sentință militară.

Dar căpitanul stărui:

— Renunț la grad și soldă, precum și la toate prerogativele mele militare și vă rog să-mi admiteți cererea. Deși am 57 ani mă simt încă destul de sănătos și cu putere pentru a îndura toate greutățile campaniei; mi-ar fi rușine să nu fi contribuit cu altceva la sfînta noastră misiune de cît cu conducerea unei coloane. Chiar de aș muri nu-mi pare rău; vreau să lupt și să devin folositor țării mele.

Se făcu o tăcere, în care timp generalul X se uită lung și cu admirație la căpitanul I... Figura sa blîndă, dar hotărîtă, încadrată de un păr ondulat și de albeața zăpezei, îi dădea înfățișarea unui erou de pe vremurile cruciadelor sau ale gloriei noastre strămoșești. I se părea bravului general că răsfoia o carte ce o învățase în adolescență, pe băncile liceului și vedea parcă într'însa chipurile lui Corneliu Nepos și Cezar.

Apoi, cutremurat de o nobilă emoțiune ce-i cuprinse întreaga ființă, dînsul se sculă, întinse mîna bătrînului căpitan, i-a strîns'o cu putere și a spus cu un tremur în glas:

— Căpitane, te felicit din adîncul inimei mele pentru sentimentele nobile și patriotice de cari ești animat. Ai încredere în mine, — du-te deocamdată la coloana d-tale și fii sigur că te voi chema cînd voi avea trebuință de d-ta. Am să te păstrez la regimentele mele și-ți voi da o însărcinare demnă de d-ta cînd nevoia va fi mare. Oameni ca d-ta nu trebue să moară — ei trebue să trăiască ca să fie o pildă vie tuturor.

Bravul căpitan simți că ochii-i lăcrămează și, fără voe, cum generalul îi ținea încă mîna într'ale sale, se repezi să i-o sărute. Apoi, stăpînindu-se, spuse generalului pe un ton grav, par'că ar fi fost inspirat de sus:

— Domnule general, pun nădejde în cuvîntul d-stră. Mă duc liniștit la coloana mea și, de vom pleca pe noul front, să vă aduceți aminte de mine; iar eu am să vă dovedesc cît recunoștință voi păstrez pentru că-mi dați nădejdea că voi putea lupta pentru țara mea.

Și generalul X încheie:

„Eram foarte emoționat de cuvintele adînc simțite ale acestui veteran. Iată unde se pot găsi adevărații eroi, iată ce inimi bat în piepturile românești".

Aș dreptate bravul meu general, trebue să fie mulți eroi ce stau ascunși printre cei mulți în umbra modestiei lor. Bine faceți că le dați faptele în vileag ca țara să le afle.

Emil Nicolau

PATRULAREA VASDUHULUI

Avioanele dușmane ne-au vizitat și eri; dacă au făcut vreo ispravă nu știm, căci în momentul cînd scrim aceste linii tunurile noastre bubue, ceea ce ni spune că inamicul plutește încă deasupra Capitalei. Profităm însă de ocazie spre a atrage atențiunea cui de drept asupra unei acțiuni pe care o credem necesară.

In lunga visită ce ni-au făcut Luni, avioanele dușmane au fost urmărite dela o vreme de cîteva din ale noastre.

Nu putem spune mulțămirea ce au simțit Bucureștenii privind la această goană fantastică; în mulțămirea ce se vedeă pe fețe și isbucnea în declamările privitorilor nu era numai sensația unui spectacol nou și măreț, ci mai era și simțimîntul că dușmanul nu se mai primblă ca Vodă prin lobodă, că resistăm atacului său sălbatec, că-l împiedecăm, îl atacăm și-l punem pe goană.

La un moment dat — pela amiazi — un avion inamic se zorea să-și ia zborul spre Giurgiu, dar nu a putut merge decît cîteva minute, căci a fost silit să se întoarcă, urmărit de aparatele noastre. Cînd a trecut pe deasupra Cotrocenilor, a fost atît de aproape, în cît ne-am fi putut ușor înțelege cu el, dacă am fi avut ceva de vorbit. Cînd a trecut pe deasupra Dîmboviței